

(Прес РС, 17.8.2010)

Према посљедњем извјештају Стејт департмента Срби и Српска су ево постали криви и зато што су се вехабије, селефије и бијела Ал каида, размахали у другом ентитету. Да се човјек упита шта све тим Америкацима неће пасти на памет само да би руководство РС натјерали на јединствену полицију. Јесте да и њихове предизбодне сондаже у Српској показују да ће непослушна власт Додика и СНСД остати и послје избора. Јесте да Хилари Клинтон мора да обезбједи подршку америчке јавности за нове притиске на старо руководство РС. Али, што је много, много је. Могла је да смисли нешто мало убједљивије барем због Обаминих бирача. Али, не треба заборавити да је Клинтонов државни секретар Ворен Кристофер тек у Дејтону сазнао да у Босни не живе само Бошњаци односно да овдашње Србе и Хрвате нису ту довели Милошевић и Туђман. Није онда тешко замислити колико тек просјечан Американац појма нема о приликама у БиХ и на какве се све наивне приче може примити. Било би смјешно да није озбиљно!

Срби су и до сада били стигматизовани само као геноцидни, као ратни злочинци и етнички чистачи, али то су ипак била злодјела локалног карактера, почињена према комшијама Муслиманима односно Бошњацима. Да би амерички порески обвезници могли малобројни српски народ да схвате као глобалну опасност и пријетњу по националну безбједност САД, Србе ваља некако повезати са терористима који су срушили двије куле Свјетског трговинског центра и једно крило Пентагона. Како то извести када је ипак запамћено да пилоти живих бомби које су рушиле Менхетн и побиле три хиљаде Американаца, нису били православци него муслимани и да су се у Босни они први борили против ових других. По томе испада да се Американци, глобално, а Срби, локално, налазе на истој страни фронта. Истина је да је Цимерман навукао Изетбеговића да повуче потпис на Лисабонског споразум и тако га гурнуо у рат против два јача противника, да је америчка дипломатија саботирала све европске мировне иницијативе читаве три ратне године, током којих је највише страдала најслабија страна, да је Холбруково мировно рјешење које је потписано у Дејтону на крају рата готово идентично Кутиљеровом плану, парафираном уочи рата ...

Али, једина суперсила је режирала не само пролог него и епилог босанке драме: Бошњаци су приказани као невине жртве, Срби су испали злочинци, а Американци - мач правде који је спасио жртве (од геноцида) и казнио злочинце (у Хагу). Како је то сасвим отворено објаснио конгресмен Томас Лантош, америчка подршка муслиманима током рата у Босни послужила је да покаже њиховим истовјерницима у Палестини,

Авганистану, Ираку и Ирану да САД нису антимуслимански настројене. Испоставило се да на тај аргумент није насјео ни муслимански свијет глобално, а поготово милитантни исламисти. Као доказ, Буш јуниор је доживио напад живих бомби на центар Њујорка. А у самој Босни, Изетбеговић је реисламизацијом до тада најскуларнијих муслимана на свијету, од бошњачких ратних упоришта направио прво европско прихватилиште за терористе Ал Каиде.

Упркос свему, повратак Клинтонове екипе у Стејт департмент на челу са његовом, супругом Хилари (М. Олбрајт, Р. Холбрук и др.) означио је, како се и очекивало, покушај реафирмације промашене политичке стратегије у БиХ. Али, сада у мирнодопским условима на Балкану није лако освјетити ратну причу о Бошњацима као добрим момцима и Србима као лошим. Стварне и монтиране слике муслиманских ратних страдања у Босни већ су изблиједиле у сјећању америчке публике, а Сребреница се обиљежава ипак свега једном годишње. Замјениле су их слике америчких жртава исламског тероризма у Њујорку, Багдаду и Кабулу. Како да опет прође стара прича да су босански муслимани нешто сасвим друго када из Сарајева стижу подаци да су готово сви водећи припадници Ал Каиде имали босанске пасоше, да су се првим бомбашким акцијама на локалном терену већ огласили њихови најбољи домаћи ученици, да муслимански вјерски врх који води главну ријеч у бошњачкој политици о свему томе знаковито ћути?

Врло једноставно! Треба само из Вашингтона послати поруку да су сви безбједносни проблеми у бошњачким кантонима настали само зато што Додик и Чађо не дају да се Срби укључе у јединствену полицију БиХ и ударе по исламистичким терористима у средњој Босни. Од оних који су сада за то надлежни нико неће. Бошњацима у полицији се некако не мили да крену против „муслиманске браће“. Хрватски полицајци опет не би да се мијешају изван „Херцег Босне“. Американци као глобални полицајци не би да кваре имиџ муслиманских пријатеља у Босни. Али, када би се Срби, као етикатирано „геноцидни исламофоби“, укључили у јединствену полицију БиХ, то би, поручују из Вашингтона, било „право рјешење“. Би, али не за ликвидацију бијеле Ал Каиде у бошњачким кантонима, него за легалан реваншизам Церићевих „нових муслимана“ у РС. Имали смо ми и 1992. јединствену републичку полицију у Сарајеву и грађански рат у БиХ је и почео тако што су се добро наоружани специјалци на Врацама, најприје национално подијелили, а онда окренули једни против других. Данас бисмо умјесто фисије МУП-а, имали фузију МУП-а, а то је разлика као између експлозије атомске и хидрогенске бомбе. Да ли би Обама заиста хтио да подгрије један замрзнути конфликт у Европи, или се само ради о сујети Клинтонових?